

Het is 5 voor 12!

5 KEIHARDE REDENEN WAAROM DE N-VA ASOCIAAL IS

1. De index: tot 191.000 euro loonverlies!

De afschaffing van de automatische indexering kost je een woning.

De N-VA schaft de index in 2015 af. Een onmiddellijk koopkrachtverlies van 2%. Asociaal, want terwijl het leven duurder wordt, neemt je koopkracht af. In 2015 verlies je zo tot 888,65 euro bruto (voor een voltijdse werknemer).

Bovendien wil zij sowieso de automatische indexering van de lonen stopzetten. De impact van de afschaffing van de automatische loonindexering komt neer op een verlies van 191.000 euro op een hele carrière. Zeg maar de waarde van een gemiddelde betaalbare woning.

4. Minimumlonen: weg ermee!

Zonder minimumloon wordt the race to the bottom ingezet naar ééneurojobs en mini-jobs.

De N-VA wil geen minimumloon meer. Algemene cao's moeten worden vervangen door loonafspraken per bedrijf.

Asociaal, want zo komen de laagste lonen nog meer onder druk te staan. Het minimumloon vandaag bedraagt zo'n 1280 euro netto per maand. De N-VA wil niet meer weten van een wettelijk opgelegd minimumloon. Arbeid moet goedkoper worden. De N-VA wil ons sociaal welvaartsmodel vervangen door het Duitse

lagelonenmodel van ééneurojobs, mini-jobs en interimjobs.

Zonder algemene cao's komen ook andere intersectorale afspraken op de schop, zoals afspraken over het gewaarborgd maandloon bij ziekte, de maximale wekelijkse arbeidsduur, de financiële tussenkomst van de werkgever in het treinabonnement, het recht op verlof omwille van dwingende reden, het recht op ouderschapsverlof, het recht op borstvoedingspauzes...

2. Belastingen: de rijken rijker!

De N-VA wil de belastingen vooral verlagen voor de hoogste inkomens. Niet de 'hardwerkende Vlaming', wel de grootverdieners doen daar het meest profijt mee.

Asociaal, want het vergroot nog meer de kloof tussen hoge en lage inkomens. De 10 procent hoogste inkomens gaan er met de N-VA-plannen gemiddeld 94 euro op vooruit, de 10 procent laagste inkomens amper 4 euro.

Geen enkele partij is zo gul voor de hoogste inkomens als de N-VA. Terwijl linkse partijen zoals sp.a en Groen vooral de armsten en de middengroepen sterker willen maken, geeft de N-VA het meest aan de rijksten en het minst aan de middengroepen. Die krijgen ook nog eens een indexsprong te slikken.

Bij de N-VA komen de middelste lonen er bekaaid vanaf en doen de hoogste lonen het meest profijt.

3. Werkloos: naar de bijstand!

De N-VA wil werklozen na drie jaar sowieso hun uitkering afpakken, ook als ze altijd hebben bijgedragen aan de sociale zekerheid, ondertussen hard naar werk gezocht hebben maar er gewoonweg geen werk is.

Nadien moeten ze maar bij het OCMW aankloppen voor een leefloon en worden ze verplicht tot 'gemeenschapsdienst' (papiertjes rapen in het park?). Dat leefloon krijgen ze maar nadat ze eerst hun spaarcenten hebben opgegeten.

Na 3 jaar werkloosheid geen job gevonden ondanks hard zoeken? Pech: je verliest je werkloosheidsuitkering en mag je spaarcenten beginnen opeten.

Asociaal, want wie de pech heeft geen werk te vinden wordt nog eens extra gestraft. Geen prettig vooruitzicht bijvoorbeeld voor de duizenden Ford-arbeiders die straks op straat komen te staan en heel hun leven hebben bijgedragen tot de sociale zekerheid. Vandaag zitten in totaal 72.500 werklozen jonger dan 50 in hetzelfde schuitje.

Geen enkele partij snoeit zo hard in de sociale zekerheid als de N-VA. De partij wil in totaal 9 miljard euro besparen, onder meer in de pensioenen (2,5 miljard), in de gezondheidszorg (2,1 miljard) en in de werkloosheid (2,9 miljard). Ook wachtuitkeringen voor werkloze schoolverlaters wil de N-VA botweg schrappen.

5. Pensioenen: 25% minder

De N-VA wil minder pensioen voor wie voor zijn 65ste stopt met werken. Voor elk jaar dat je vroeger stopt, verlies je 5% van je pensioen.

Asociaal, want die pensioenmalus geldt voor iedereen, ook wie toch al 40 of 45 jaar gewerkt heeft, ook voor wie een zwaar beroep heeft en op zijn 60ste kapot gewerkt is. Stop je op je 60ste dan verlies je dus 25% van je pensioen. Van een gemiddeld pensioen van 1200 euro per maand schiet dan nog slechts 900 euro over.

Ook het brugpensioen moet van de N-VA verdwijnen. Wie op zijn 56ste ontslagen wordt en geen ander werk vindt, mag zijn loopbaan eindigen in uitzichtloze werkloosheid, zonder de financiële extra's die de werkgever bij een brugpensioen verplicht was. Ook hier verlies je pensioen, want de N-VA wil voor slechts twee jaar werkloosheid pen-

Wie voor zijn 65ste moet stoppen met werken, wordt door de N-VA zwaar gestraft.

sioenrechten toekennen. Wie dus op zijn 56ste ontslagen wordt en geen werk meer vindt, verliest 7 jaar pensioenopbouw.

Kies niet voor een sociaal avontuur. Stem niet voor sociale afbraak.

ABVV-memorandum aan de toekomstige Vlaamse regering

Op 25 mei kiezen we ook een nieuw Vlaams parlement. Dat krijgt er ook een pak bevoegdheden bij na de zesde staatshervorming. Voor het Vlaams ABVV gaan deze verkiezingen ook in Vlaanderen over het verdedigen en versterken van onze sociale welvaart. Het Vlaams ABVV maakte een memorandum dat het aan de politieke partijen bezorgde. Hieronder een samenvatting.

1. EEN STERKE SOCIALE BESCHERMING EN EEN RECHTVAARDIGE VLAAMSE FISCALITEIT

- Garandeer de toegang tot het zorg- en welzijnsaanbod door bijdragen te koppelen aan inkomen en vermogen (zoals een inkomensgerelateerde bijdrage aan de zorgverzekering) en door rekening te houden met zorgafhankelijkheid (door maximumfacturen te hanteren bij thuiszorg en residentiële ouderenzorg).
- Garandeer de continuïteit in de uitbetaling van de kinderbijslag. Alle kinderen geven onvoorwaardelijk recht op kinderbijslag, maar kinderen waarvan de ouders een laag inkomen hebben én in een kwetsbare sociale situaties verkeren (alleenstaande ouders, werklozen, gepensioneerden, personen met een handicap) moeten zich ook in de toekomst verzekerd zien van sociale toeslagen.
- Maak werk van een meer rechtvaardige regionale fiscaliteit.

2. MEER JOB- EN LOOPBAANZEKERHEID

- Versterk de rechten van werknemers op loopbaanbegeleiding, educatief verlof en tijdskrediet, zodat een loopbaan van 40 jaar werkbaar wordt.

- Focus in het doelgroepenbeleid in de eerste plaats op kortgeschoolden. Heroriënteer de overgedragen middelen van doelgroepen (RSZ-kortingen, activering van uitkeringen) maximaal naar opleiding van werkzoekenden, behalve wanneer de link met effectieve tewerkstelling aantoonbaar is.
- Garandeer eindelijk een leerwerkplek voor elke jongere in het deeltijds beroepsonderwijs én een werkervaring voor alle jongeren die ongekwalificeerd de school verlaten.
- Maak werk van een billijker rechten- en plichtenverhaal voor werklozen.
- Voer een ambitieus gelijke-kansenbeleid in het onderwijs en realiseer de onderwijshervorming die de vorige regering heeft ingezet.

3. EEN MEER DUURZAME ECONOMIE

- Ga resoluut voor een duurzame relance op weg naar een andere economie. Zet in op een klimaatneutrale economie, een kringlooeconomie en een andere mobiliteit.
- Zet alle maatschappelijke en economische krachten aan het werk bij die transitie naar een duurzame economie. Stimuleer

sociaal en coöperatief ondernemen.

- Moedig consumenten en werknemers aan tot duurzaam gedrag, onder meer via onderhandelde mobiliteitsbudgetten om het aantal bedrijfswagens te verminderen en via rechtvaardige stimuli voor energiebesparing en hernieuwbare energie.

4. EEN PERFORMANTE OVERHEID

- Voorzie bijkomende middelen via de regionale fiscaliteit door een rechtvaardige inspanning te vragen aan grote vermogens (successie- en schenkingsrechten) en door bedrijven te res-

ponsabiliseren in de transitie naar een duurzamer economie (leegstandsheffing, stilstandsheffing).

- Vermijd lineaire besparingen en maak binnen de overheidsdiensten werk van overlegde plannen om de kwaliteit en de efficiëntie van de dienstverlening te verhogen. Ontzie bij besparingen de sociale uitgaven zoals sociale bescherming, welzijn, loopbaanbeleid en onderwijs.
- Zet in op herverdeling en gelijke kansen in alle beleidsdomeinen.

Pas consequent de armoedetoets toe.

5. MAAK DE JUISTE KEUZES IN OVERLEG

- Geef het middenveld een stem bij de voorbereiding van het beleid en betrek het middenveld bij de beleidsuitvoering.
- Betrek de sociale partners bij het beheer van de sociale bescherming.

Meer achtergrond en toelichting bij dit memorandum op www.vlaamsabvv.be.

Onze prioriteiten voor Brussel

Op 25 mei kiezen wij onze vertegenwoordigers op verschillende beleidsniveaus: Europa, het federale parlement en de gewestparlementen.

Eerst en vooral: het is absoluut van fundamenteel belang dat alle werknemers hun macht als burger uitoefenen, want zo hebben ze invloed op het beleid dat de komende vijf jaar zal worden gevoerd.

In Brussel staan we voor enorme uitdagingen. De nieuwe regering zal verder moeten streven naar rechtvaardige en duurzame ontwikkeling van ons Gewest op economisch, sociaal en milieuvlak en ze zal dit moeten doen in goede verstandhouding met de sociale partners, maar ook ... met beide andere Gewesten!

Natuurlijk is er geen consensus over de richting die het gewestelijk ontwikkelingsbeleid uit moet: conservatief en neoliberal rechts, de patroons, de vastgoedpromotoren hebben plannen met Brussel die meestal lijnrecht tegen de belangen van de werknemers ingaan. De Brusselse kiezers zullen dus een bepalende keuze maken.

Het ABVV heeft zijn Memorandum voor de Formateur van de volgen-

de Brusselse regering klaar. Dit document zal onze leidraad zijn bij het eerste contact na de verkiezingen en gedurende de hele legislatuur 2014-2019.

Er zijn een aantal belangrijke verworvenheden uit de afgelopen regeerperiode waarmee we in de toekomst verder aan de slag kunnen.

1. Zo is er de betere financiering en de institutionele verduurzaming van het Gewest waarmee Brussel als volwaardig Gewest bekrachtigd wordt.
2. Het sociaal overleg tussen werkgemers, vakbonden en gewestregering ging erop vooruit dankzij het Gewestelijk Pact voor Duurzame Ontwikkeling (New Deal) –overigens naar een idee (en een eis!) van het ABVV. Belangrijk is

dat dit sociaal overleg nu ook (eindelijk!) de communautaire aangelegenheden onderwijs en opleiding omvat.

3. We konden het plan van de werkgemers om Brussel te veranderen in een “internationale vrijstad” verhinderen en de eerste bakens uitzetten voor het bestrijden van de toenemende werkonzekerheid. Een belangrijke overwinning van het ABVV was de ordonantie over de overheidsopdrachten die het gewestparlement onlangs goedkeurde en waardoor oneerlijke onderaannemers (zwartwerk) buitenspel kunnen worden gezet.
4. En tot slot is milieuzorg, zo belangrijk voor de toekomst, voortaan een aandachtspunt in het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan.

Maar er is nog heel wat werk aan de winkel.

Enerzijds beseffen we dat de vooruitgang die we als vakbond boeken, weer op de helling kan worden gezet. Anderzijds is er het gegeven dat ons Gewest (economisch bekeken) “het rijkste gewest” is, maar gezien het inkomen van zijn inwoners ... het armste gewest van het land blijkt te zijn.

In de toekomst moeten wij:

- het hoofd bieden aan de enorme bevolkingstoename met het bijbehorende tekort aan woningen, scholen en algemene collectieve voorzieningen;
- een einde maken aan de jacht op werklozen en de werkzoekenden echte vooruitzichten bieden (waarborgen!) op kwaliteitsvolle banen;
- de industriële werkgelegenheid beschermen;
- de openbare diensten beter financieren;
- de crisis aanpakken in ons onderwijs, dat nu ongelijkheid in de hand werkt;
- voor Brussel een eigen volksgezondheidsbeleid uittekenen;
- een progressief gewestelijk fiscaal beleid uitwerken.

Van al deze prioriteiten (waarvoor wij in ons Memorandum telkens concrete voorstellen formuleren) wordt onze belangrijkste uitdaging zeker de verdediging van de economische en sociale democratie.

Het is van doorslaggevend belang voor de toekomst van de Brusselse werknemers dat ze op 25 mei stemmen op kandidaten die vast beloven:

- op Europees vlak: het liberale economisch bestuur te vervangen door een Europees beleid van samenwerking en economische en sociale gelijkgerichtheid;
- op federaal vlak: de welvaartsstaat met openbare dienstverlening weer helemaal te herstellen, af te stappen van het activeeringsbeleid (dat de verantwoordelijkheid voor de werkloosheid bij de werklozen zelf legt), de sociale inspectiediensten te versterken en ... ons stakingsrecht te beschermen;
- op gewest- en gemeenschapsvlak: de sociale democratie te verstevigen en van wonen, werk, gezondheidszorg en onderwijs prioriteiten te maken.

Samen sterk!

INTERVIEW

We moeten de harten van de mensen weer veroveren

Met Eddy Van Lancker (voormalig federaal secretaris), Karel Stessens (voorzitter van ACOD - onze centrale van de openbare diensten) en Erwin Callebaut (voorzitter ABVV Oost-Vlaanderen en gewestelijk secretaris van de Algemene Centrale) staan er 3 ABVV-boegbeelden op de kieslijsten. Ze willen de vakbondsstem politieke weerklank geven.

Waarom stap je in de politiek?
Eddy: “De politiek is niet echt nieuw voor mij. Ik zetelde al in de Kortrijkse gemeenteraad en de West-Vlaamse provincieraad. Daar heb ik op een gegeven moment een punt achter moeten zetten omdat het niet te combineren viel met mijn job als federaal secretaris bij het ABVV. Nu ik op brugpensioen ben, wil ik mijn politiek engagement terug opnemen vanuit een **links syndicale invalshoek**.”

Karel: “Mijn mandaat als ACOD-voorzitter loopt weldra ten einde. Heel mijn carrière vocht ik tegen allerlei **onrecht**. Ik heb steeds geprobeerd socialistische verworvenheden als onze sociale zekerheid en sociale welvaartsstaat te beschermen. Over enkele maanden word ik 65, maar ik voel me nog te jong om die strijd te staken. Een syndicalist kan niet van de ene dag op de andere politicus worden. Zelfs nu ik voorzitter ben van een vakbond, voel ik me nog steeds militant. Ik heb de pretentie te zeggen dat ik nog steeds de **vinger aan de pols** heb. Daarom wil ik mijn energie en uitgebreid netwerk ten dienste stellen van de Brusselaars, zowel de werkenden, de werkzoekenden als de senioren.”

Erwin: “In ons vakbondswerk worden we **dagelijks geconfronteerd met politieke beleidsbeslissingen**. Ik kreeg de smaak echt te pakken toen ik in Aalst in de gemeenteraad zetelde, zo bracht ik letterlijk de vakbond binnen in de gemeenteraadszaal naar aanleiding van de sluiting van het chemiebedrijf Gates in Erembodegem. Een zaal vol Gates-arbeiders luisterde er naar de toelichting bij mijn actualiteitsmotie – die unaniem door de gemeenteraad werd gesteund – om het bedrijf open te houden. Ik heb n.a.v. deze verkiezingen intensief meegewerkt aan de campagne van de Algemene Centrale waarbij we politici confronteerden met een brooddoos vol syndicale antwoorden en recepten. Daarna werd ik gevraagd door sp.a.”

Volgens ABVV-voorzitter Rudy De Leeuw moet het ABVV kunnen wegen op het beleid. Akkoord?
Eddy: “Akkoord. **Samenwerken** is het kern(werk)woord. Vakbond en politiek moeten samenwerken, maar blijven functioneren op een onafhankelijke manier, met wederzijds respect. Je moet weten wat je wil bereiken, alternatieven kunnen bieden, overleggen en tot een consensus komen. Het ABVV heeft met meer dan 1,5 miljoen leden een enorme achterban en een groot draagvlak. Toch heb je als vakbond **de politiek nodig om een syndicale en sociale dimensie in het beleid aan te brengen**.”

Karel: “Akkoord. Ik pleit ervoor dat de sp.a in de Brusselse regering stapt, want vanuit de oppositie kan je niet wegen op het beleid. Dat geldt altijd in de politiek, of het nu over het federale, Vlaamse of Europese niveau gaat. **We hebben een partij nodig die rekening houdt met het programma van het ABVV** en die rol wil ik op mij nemen: de vakbondsstem laten horen in de partij en in het

Brussels Parlement. Daarom vraag ik de steun van de Brusselse ACOD-militanten op wie ik al die jaren onvoorwaardelijk heb kunnen rekenen en op de Brusselse vakbondsleden van andere centrales. Samen met hen en de andere linkse partijen in het Brussels Parlement hoop ik de doelstellingen van het ABVV te kunnen realiseren.”

Erwin: “Rudy heeft gelijk. De vakbond is en blijft in eerste instantie een **tegenmacht** en is geen politieke partij. Maar het ABVV moet kunnen blijven wegen op een brede waaier van beleidsbeslissingen. Liefst vóór dat die genomen worden, maar als ze genomen zijn

Erwin Callebaut

moeten we ze ook bestrijden wanneer onze achterban, de werknemers, ze als onrechtvaardig ervaren. Zonder het ABVV spreken we vandaag al lang niet meer over sociale verwezenlijkingen, over onze sociale zekerheid.”

Wat zijn je prioriteiten?
Eddy: “De speerpunten op Europees vlak zijn ook prioriteiten die ik in mijn syndicaal werk altijd ter harte heb genomen. Dat betekent o.a.: kiezen voor **Europese minimumlonen, sociale dumping bestrijden, de jeugdwerk-**

Karel Stessens

Eddy Van Lancker

loosheid aanpakken, investeren in duurzame jobs en hernieuwbare energie, en strijden tegen fiscale fraude en belastingontwijking. We willen meer sociale welvaart voor iedereen. De Europeanen moeten centraal komen te staan en niet de vrije markt. We hebben nood aan een stevig sociaal vangnet en de basis daarvoor moet worden

willen de collega’s van het ABVV in Oost-Vlaanderen een signaal geven aan de politiek en in het bijzonder aan de sp.a. Een signaal dat onze socialistische partij – nog meer dan vandaag – rekening moet houden met **de verzueringen van onze mensen**. Dus eigenlijk net als in mijn syndicaal werk, staat de vertrouwensband met de militanten centraal.”

Wat staat er op het spel op 25 mei?
Eddy: “Deze verkiezingen van de waarheid zijn een kantelmoment: veranderen zal het, alleen is de vraag of het een bocht naar links of naar rechts zal worden. **Kiezen de mensen voor rechts dan zal onze sociale welvaart, waar we jaren aan bouwden, afgebroken worden.** Rechts zal eerst onze sociale verworvenheden terugschroeven en dan in de aanloop naar de volgende verkiezingen -net als nu- de mensen zand in de ogen strooien door goedkope beloftes te doen. Kiezen de mensen voor een links project, dan kiezen ze voor een collectieve verantwoordelijkheid, strijd tegen de armoede en voor een duurzame welvaart voor iedereen.”

Karel: “Het water staat ons aan de lippen. **Rechtse partijen als de N-VA willen het brugpensioen afschaffen, iedereen laten werken tot minstens 65 jaar en snijden in onze koopkracht.** We hebben nood aan een tegenmacht in de vorm van een linkse beleidspartij die daartegen een dam kan opwerpen.”

Erwin: “Ik wil de woorden van Vlaams sp.a-parlementslid Kurt De Loor herhalen. ‘We gaan op 25 mei niet stemmen, maar kiezen. Kiezen in welke maatschappij we na de verkiezingen willen wakker worden’. Ik steek het niet weg: **het (voort)bestaan van de vakbonden in België staat op het spel.** We weten dat de politieke rechterzijde die ons land wil ‘hervormen’ zelf wel beseft dat ze hiervoor eerst de vakbonden zal moeten uitschakelen. De plannen liggen klaar, ze gingen daarvoor in de leer bij Thatcher in Engeland. Dit syndicale horrorverhaal wil ik voorkomen. Daarom steek ik nu mijn nek uit.”

Eddy Van Lancker | lijstduwer sp.a voor het Europees Parlement | 12de plaats

Karel Stessens | lijstduwer sp.a voor het Brussels Parlement | 17de plaats

Erwin Callebaut | lijstduwer sp.a in Oost-Vlaanderen voor het Vlaams Parlement | 16de plaats bij de opvolgers

Erwin: “Laten we eerlijk zijn, het feit dat ik als opvolger op de lijst sta laat me niet toe om op zeer korte termijn een heuse politieke carrière uit te bouwen. Maar samen met mij

DENK NA OVER JE STEM

Jouw keuze bepaalt jouw toekomst

Op 25 mei kies je mee het beleid dat vijf jaar lang jouw leven en werk zal bepalen. Als werknemer heb je alle belang bij een sociaal beleid. Zodat niet enkel het recht van de sterkste en de rijkste geldt.

Sommige politieke programma's zetten de sociale zekerheid op het spel en morrelen ernstig aan het arbeidsrecht. Ze willen rechten afbouwen of afnemen en vooral vervangen door meer plichten.

Die politieke keuzes komen neer op sociale contractbreuk. Het is niet omdat partijen zichzelf of hun programma sociaal noemen, dat ze dat ook in werkelijkheid zijn. Integendeel!

Werknemers verdienen het niet om als profiteurs voorgesteld te worden. Zij zijn niet verantwoordelijk voor de crisis in economie en staatskas. Onze kinderen en kleinkinderen hebben het even-

min verdiend om de zekerheid te verliezen die hun (groot)ouders zorgzaam en over tientallen jaren hebben opgebouwd.

SOCIALE ZEKERHEID VOOR IEDEREEN

Een job verliezen. Niet meteen een nieuwe job vinden. De school verlaten met of zonder een diploma. (Langdurig) ziek zijn. Medicatie nodig hebben. Een kindje krijgen. Een (arbeids)ongeval hebben en misschien niet meer kunnen werken. Er als ouder alleen voor staan en het moeilijk hebben om alle rekeningen te betalen. Oud worden en meer zorg nodig hebben. Het overkomt niet alleen anderen.

Het kan ieder van ons overkomen. Daarom zorgt onze sociale zekerheid voor iedereen. Ons systeem van sociale zekerheid zorgt voor solidariteit. En voor gelijke kansen. We dragen daar ook allemaal voor bij. Niet in evenredige mate. Wie het meeste heeft, draagt ook wat meer bij, maar de 1% rijksten zouden gerust een extra inspanning mogen doen. Dat zal geen zeer doen.

Niemand kiest ervoor om afhankelijk te zijn, arm of kansloos. Een warme samenleving vindt niet dat mensen die het even tegenzit profiteurs zijn.

WAAR KIES JIJ VOOR?

☒ een sociaal beleid dat de automatische indexering van lonen en uitkeringen behoudt én zonder de indexering over te slaan

☒ een sociaal beleid dat de kansen op een fatsoenlijke eindeloopbaanregeling en pensioen garandeert

☒ een sociaal beleid dat wie werk zoekt, niet in de armoede duwt of naar het OCMW stuurt

☒ een sociaal beleid dat de onderhandelingsruimte over lonen niet inperkt

☒ een sociaal beleid dat werk maakt van goedbetaalde jobs

☒ een sociaal beleid dat niet méér geeft aan rijken en niet van werkenden afneemt

Kies op 25 mei voor de rechten en kansen voor jezelf, voor jouw kinderen en kleinkinderen.

Jouw keuze bepaalt jouw toekomst. Stem op 25 mei sociaal. Elke stem telt. Ook de jouwe.

10 prioriteiten voor een bocht naar links

Zowel op regionaal, federaal als op Europees vlak moet er een bocht naar links genomen worden. Een ferme bocht naar links om eindelijk de weg te bewandelen van een duurzame en solidaire relance die banen schept en garanties biedt voor een **versterking van de koopkracht**.

Die versterking van de koopkracht is de absolute prioriteit, want **koopkracht is de motor van onze economie**. Niet de winst. Niet het kapitaal. Niet de bonussen. Alleen als mensen voldoende kunnen consumeren, is er een goede

vraag en kunnen ondernemingen verkopen en blijven produceren.

De koopkracht moet versterkt worden in 3 domeinen: **kwaliteitsvolle jobs, rechtvaardige fiscaliteit, een positieve benadering van de vergrijzing**. Dit zijn meteen ook de terreinen waarop wij als socialistische vakbond de komende jaren prominent aanwezig zullen zijn.

Wat wij verwachten van de volgende regering:

1 Behoud de automatische indexering van de lonen en sociale uitkeringen én eerbiedig de vrijheid van onderhandelen onder meer over brutoloonverhogingen: stop de bevrozing van de lonen vanaf 2015.

2 Trek de antisociale maatregelen m.b.t. de werkloosheid in, keur doeltreffende maatregelen goed in de strijd tegen de werkloosheid, garandeer alle werknemers kwaliteitsvol werk (o.m. in het kader van de 'jongerengarantie').

3 Voer een fiscale hervorming voor meer fiscale rechtvaardigheid door en verlicht de belastingen op arbeid uitgaande van het principe 'niet meer, maar beter belasten' door ook diegenen met hoge roerende en onroerende inkomens te laten bijdragen.

4 Versterk de openbare diensten. Openbare diensten moeten opnieuw een prioriteit van het beleid worden. Ze zorgen voor het algemeen welzijn en een verdeling van de rijkdom. Ze zijn cruciaal voor de koopkracht en verzekeren iedereen een toegang tot kwaliteitsvolle diensten. Stop met snoeien in de openbare diensten. Misbruik hen niet om budgetten te doen kloppen.

5 Zet een echt investerings- en infrastructuurbeleid op kwaliteitsvolle jobs te scheppen met name voor jongeren en vrouwen, maak de steun afhankelijk van het scheppen van werkgelegenheid en gericht op Onderzoek & Ontwikkeling, vorming en innovatie.

6 Voer een echt beleid van industriële herontplooiing.

7 Bouw een ander Europa gebaseerd op samenwerking – in plaats van concurrentie – tussen de staten, met een nieuwe rol en een meer democratische werking voor de instellingen.

8 Keur doeltreffende maatregelen goed in de strijd tegen sociale dumping, leef wetten en collectieve overeenkomsten na en voer een interprofessioneel minimumloon in in de EU-lidstaten.

9 Hou vast aan en versterk een sterke federale sociale zekerheid gebaseerd op solidariteit en het verzekeringsprincipe, met een gewaarborgde welvaarts koppeling van de uitkeringen boven de armoedegrens.

10 Herwaardeer de 1ste pensioenpijler met o.m. een basistarief van 75% (i.p.v. de huidige 60%), een grotere responsabilisering van de werkgevers om de kwaliteit van het werk gedurende de hele loopbaan te verzekeren, en het behoud van de mogelijkheden om vroeger uit te treden (gedeelte verantwoordelijkheid werkgevers en regering).

Deze 10 punten komen uit het ABVV-memorandum aan de volgende regeringen. Meer achtergrond en toelichting bij dit memorandum op www.abvv.be/dossiers.